

[Justitsministeren.]

Skyld i, at Forældrene har indladt sig med hinanden uden for Ægteskab. Kilden til deres Krav paa Rettigheder over for Forældrene er lige saa vel som for Ægtebørns Vedkommende selve det ved Befrugtningen og Fødselen skabte naturlige Slægtskab til Forældrene, og intet Samfundshensyn synes tilstrækkeligt til at fratage Børnene de heraf flydende Rettigheder. Set i Forhold til Forældrene maa naturligvis Retfærdighed og Billighed ogsaa kræve, at begge Forældre lige tager Ansvaret for Følgerne af den Kønforbindelse, de har etableret.

Ud fra disse Betragtninger og fra den nævnte Grundsætning om principiel Ligestilling mellem Børn uden for Ægteskab og Ægtebørn stilles der derfor i de Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, bl. a. Forslag om, at Børnene skal have Ret til at faa tillagt enten Moderens eller Faderens Familienavn, og at de skal have Arveret efter Faderen, og der træffes Bestemmelse om, at Faderskabet til et Barn uden for Ægteskab i alle Tilfælde skal søges fastslaaet.

Ogsaa inden for de øvrige skandinaviske Lande har Lovgivningen i de senere Aar beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, og der er i Norge og Island vedtaget Love, henholdsvis i 1915 og 1921, som har bragt disse Lande et langt Skridt forud for os i Udviklingen med Hensyn til at forbedre de uden for Ægteskab fødte Børns Retsstilling. Den norske Lov, der som bekendt var Resultatet af den kendte norske Politiker, Statsraad Castbergs mangeaarige Kamp for disse Børns Ret, er i Virkeligheden naaet til den principielle Ligestilling i retlig Henseende af Børn uden for Ægteskab med Ægtebørn, idet det principielt udtales i Loven, at et Barn uden for Ægteskab har samme Retsstilling i Forhold til Faderen som i Forhold til Moderen, saafremt Loven ikke har fastsat Afvigelser herfra. Loven — altsaa den norske Lov — har endvidere indført en obligatorisk Fastslaaen af Faderskabet, og Loven giver Barnet baade Arveret og Ret til at bære Faderens Familienavn, i det væsentlige den samme Ordning, som nu foreslaas indført her. Den islandske Lov er vel ikke naaet saa vidt, men ogsaa her hjemles der dog Barnet samme Arveret efter Faderen som Ægtebarnet.

Jeg har ment, at Tiden nu er inde til at søge gennemført en Ordning, der giver Børn uden for Ægteskab alle de Beføjelser, som de ifølge deres naturlige Afstamning har Krav paa. Gang paa Gang har

der under Rigsdagsforhandlingerne om disse Spørgsmaal vist sig betydelig Interesse ud fra Retfærdighedssynspunktet for at stille disse Børn paa lige Fod med Ægtebørn eller dog nærme sig dette Resultat, og jeg føler mig overbevist om, at dette Retfærdighedssynspunkt stadig er levende, og at der stadig er stærke Ønsker om at naa en endelig tilfredsstillende Løsning.

Det er først og fremmest mere principielle Hensyn, der ligger bag ved Fremsættelsen af Lovforslagene. Der er imidlertid ogsaa andre Grunde, der taler for Fremsættelse af Lovforslag angaaende disse Spørgsmaal. De nugældende Regler om Børn uden for Ægteskab og disses Forældre og om Ægtebørnenes Retsstilling i Forhold til deres Forældre, navnlig Reglerne vedrørende deres Underhold, findes dels i de to Hovedlove af 1908 med Ændringer i Love af 1913, dels i en Række ældre Love, og til disse forskellige Love slutter sig et meget stort Antal Reskripter og ministerielle Skrivelser, der indeholder Fortolkninger af de gældende Love. Det har vist sig særdeles vanskeligt og upraktisk for Myndighederne at skulle anvende disse spredte Bestemmelser, derfor har der allerede tidligere været rejst Krav om at faa disse Forhold omordnet, og i 1913 blev der ogsaa paabegyndt et Arbejde i den Henseende, men saa kom Verdenskrigen, og Sindene og Arbejdskraften blev optaget af meget andet, og derfor blev Spørgsmaalet stillet i Bero.

Jeg har fundet det hensigtsmæssigt at dele Stoffet i 5 Lovforslag, og jeg skal derefter tillade mig at gaa over til at omtale hvert af disse Forslag for sig. Det første Lovforslag, jeg vil omtale, er *Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab*. Forslagets § 1, som bestemmer, at Børn uden for Ægteskab har samme retlige Stilling i Forhold til deres Forældre som Ægtebørn, medmindre Lovgivningen udtrykkeligt fastsætter andet, giver et almindeligt Udtryk for det Synspunkt, der danner Grundlaget for hele det samlede Reformforslag.

§ 2 giver Regler om Navngivelse af de uden for Ægteskab fødte Børn. Ifølge Paragraffen faar disse Børn en Ret til at faa tillagt enten Moderens eller Faderens Familienavn, medens de efter nugældende Ret kun kan faa Faderens Navn, naar han giver sit Samtykke dertil. Denne Bestemmelse er et af de betydningsfuldeste Udslag af Grundsynspunktet.

Paragraffen opretholder derhos med forskellige Ændringer og Tilføjelser den allerede efter gældende Ret bestaaende Adgang